

[Finansministeren.]

faaet en Nedsættelse paa ca. 7 Mill. Kr. Altsaa, den allervæsentligste Del af Nedsættelsen, den Del, som overhovedet betyder noget, er faldet paa en meget lille Gruppe af Skatteydere. Endvidere er det karakteristisk, at det er væsentligt to Omraader, geografisk set, af vort Land, der har faaet Fordelen af denne Skattnedsættelse, nemlig Hovedstaden og Øernes Landdistrikter, og det hænger sammen med, at de Personer, der fortrinsvis har faaet Nedsættelser, er de store Formueejere, Rentiers og andre store Ejere af løs Formue i Hovedstaden og de store Godsejere paa Øerne. I Hovedstaden er der af de nævnte godt 7 Mill. Kr. faldet 3,2 Millioner, Provinsbyerne har faaet et meget ringe Beløb; samtlige Provinsbyer paa Øerne har faaet 380 000 Kr. og samtlige Provinsbyer i Jylland 391 000 Kr. Landdistrikterne paa Sjælland, som jeg nævnte før, har faaet en Nedsættelse paa 2,8 Mill. Kr., medens Landdistrikterne i Jylland, hvor der jo kun bor Gaardmænd og Husmænd, forholdsvis beskedne Landmænd, samt nogle andre, har faaet en Nedsættelse paa ca. 638 000 Kr. Dette hænger jo sammen med, at Antallet af Herregaarde i Landdistrikterne i Jylland ikke er videre stort.

Endvidere findes der i Bemærkningerne til Lovforslaget en Fortegnelse over, hvorledes de ca. 7 Mill. Kr. fordeler sig paa de forskellige Erhvervsgrupper. Det viser sig, at den lille Gruppe Godsejere har faaet 2 Mill. Kr., Gaardmændene, altsaa dem, der særlig skulde hjælpes gennem denne Lovgivning, har faaet 393 000 Kr., Husmændene 2 000—3 000 Kr. — det vil sige samtlige Husmænd maa nøjes med disse ca. 3 000 Kr. —, Fiskerierhvervet har ogsaa faaet et Beløb, der dog ikke naar op til 1 000 Kr., Haandværk og Industri, som der var saa megen Tale om, har faaet godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens Rentiers, d. v. s. Folk, der lever af deres Penge, har faaet en Nedsættelse paa noget over 2 Mill. Kr.

Samtlige Oplysninger, der foreligger i Bemærkningerne til Lovforslaget, og som jeg her har antydnet lidt af, viser, hvor uretfærdigt og urimeligt denne Lovgivning virker, og jeg vil haabe, at disse Oplysninger maa være i Stand til at overbevise Medlemmerne af dette høje Ting om, at denne urimelige og uretfærdige Lovgivning hurtigst muligt maa ophæves. Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Undervisningsministeren (Borghjerg):

Først skal jeg forelægge *Forslag til Lov om statsunderstøttede Biblioteker*, det samme Lovforslag, som jeg forelagde henimod sidste Rigsdagssamlings Slutning. Efter en første Behandling gik det i Udvalg, der blev stillet forskellige Forespørgsler, Svarene paa dem ligger nu rede og vil blive tilstillet det Udvalg, der formentlig paa ny vil blive nedsat.

Dernæst har jeg den Ære at forelægge *Forslag til Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og om Tilsynet med private Skoler*. Det er et betydningsfuldt Lovforslag, for saa vidt det vedrører den Skole, der omfatter de allerfleste af Folkets Børn. Vi har her i Landet op mod 500 000 Skolebørn — nøjagtigt 487 000. Godt 450 000 — nøjagtigt 456 000 — er undervisningspligtige, 410 000 gaar i de kommunale Skoler, 10 000 i Statsskoler, lidt over 20 000 i private Mellem-, Real- og Gymnasieskoler, 14 000 i private Børneskoler, derunder ogsaa de grundtvigske; af disse 14 000 findes, hvad der maaske vil forundre adskillige, godt de 5 000 i Byerne og kun knap 9 000 ude paa Landet. Endelig har vi 1 300 hjemmeunderviste Børn, altsaa kun $\frac{1}{5}$ pCt. Rundt regnet kan man sige, at de 90 pCt. af Folkets Børn gaar i den offentlige Skole. Det Lovforslag, jeg her forelægger, vedrører for øvrigt ogsaa Børn i den private Skole, idet der er et Kapitel om Tilsynet med disse Skoler. Der er en Afvigelse fra det Lovforslag, som min højtærede Forgænger Fru Nina Bang forelagde i Samlingen 1924—25, i det Lovforslag, jeg i Dag fremlægger, idet jeg ikke tager Statsskolen med. Dette har forskellige Grunde. For det første har min højtærede Forgænger, Hr. Byskov, nedsat et Udvalg om Mellem- og Realskolerne og Gymnasiet. Dette Udvalg er endnu ikke færdigt med sit Arbejde. Dernæst trænger Statsskolen, hvad Styrelse og Tilsyn angaar, ikke i den Grad til en Reform som Folkeskolen; Statsskolen fik i 1918 ved kgl. Anordning Forældreraad. Jeg har derfor ment, at dette Spørgsmaal kunde ligge lidt endnu, hvorved det Lovforslag, som jeg her har den Ære at fremsætte, bliver enklere, mere overskueligt og lettere at behandle. Foruden Tilsyn med de private Børneskoler omhandler det kun — men det er ogsaa et meget stort Omraade — de offentlige kommunale Skoler, baade Grundskolen og den højere kommunale Skole. Det er altsaa et Lovforslag om Folkeskolen, de kommunale offentlige Skolers indre